

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Determinat quando sederit antiochie: qua[n]do rhome ca. lxxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

ronis passos esse martyriū. Si aut legatur aliqui paulus conuersus ad fidem secō anno a passione domini. intelligendū est secō anno emergente: nō tamen eodem visuā sicut alibi determinatū est. Quartodecimo ergo anno a passioe domini. scilicet quarto anno claudij ascendit petrus rhomam. et sedit in cathedra episcopali decem annis sub claudio. qui regnauit. xiiij. annis. et nero post eū totidem annis.

Determinat quando sedit antiochiez quando rhome

Caplm. LXXXII.

Est autem que

Pri quo tēpore sederit petr⁹ in sede antiochena. Constat em̄ q̄ sedit antiochie. viij. annis in sede episcopali. qd̄ necessario de. viij. illorū et. xiiij. oportet intelligi. qui a passione dñi fluxerūt vsq; ad eius p̄motionē in sedē romanā. Post. viij. at̄ annos quib; sedit in sede antiochena. cōsilio domini de hierusalē ascendit romā. sed in ascensu transijt per antiochiam: vt cōfirmaret subditos suos in fide. Et vt habet in chronicis substituit eudochiū in sede antiochena. Et in h̄ transitu per antiochiam redargutus est a paulo. quia comedens cū quibūdā fratribus de iudea: timens eos molestare. discernebat cibos: et ita cogebat gētes iudeizare. Unde paulus ait. Cum venisset cephas antiochia in faciem ei restitit.

De causa dissensionis inter paulum et barnabam.

Caplm. LXXXIII.

Autem anno

E quo ascendit petrus d̄ antiochia rhomam paulo et barnaba antiochie remanētib;. erat qdā procurator in iudea q̄ p̄ violentiā sibi voluit vsurpare potestātē constituendi summū pontificē et mutandi p̄ arbitrio suo. et vt posset summū sacerdotē vnū vel duos constituere eodem anno. Et videntes iudei q̄ non possent ei resistere. petierunt ab eo licentiā cōsulendi claudium imperatorē rhomanorū. vt eius voluntate hanc potestatem obtineret. alioquin desisteret et concessit eis. Et cum misissent nuncios rhomā. erat sibi agrippa fili⁹ herodis agrippe. quē pater decedēs in manu claudij dimiserat. Clau-

dus autē differebat eū mittere in iudeā tam q̄ dñm. tū p̄pter seueritā iudeorū. tum p̄pter tenertudine etatis eius. Iste audiens q̄ causa populi sui ageretur intercessit pro eis et obtinuit. Et rescripsit claudius procuratori vt ab huiusmodi exactione desisteret. et desistit. Et rescripsit iudeis vt sup̄ hoc gratias agerent agrippa ad cui⁹ intercessionē hoc obtinuerat et iudei significauerūt ei vt mitteret eis agrippam. et faceret eum tanq̄ regem et dominū. ipse tamen adhuc distulit. Postea q̄o quādo visum est ei misit eum in iudeā nō tam redidit ei totam terrā patris qui totū regnū integre obtinuit. sed dedit ei galatidē regionem seyltra iordanem. terram duarū tribuum. et dimidie tribus. et dedit ei potestātē cōstituendi summū sacerdotē in hierusalē parabitrio suo quaz negauerat procuratori. Iste fuit agrippa. in cuius regnum secesserūt fidelis de iudea imminente excidio hierusalē. ab angelo premoniti. sicut habes super martheum. Sed nunc prosequamur d̄ paulo et barnaba qui adhuc demorabatur in antiochia euangelizantes x̄bū dei. et iudas abierat sila cum eis remanente. Post aliquot dies visū est eis cōmodum reuertī per ciuitates in quibus predicauerāt verbum dei. et visitare fratres et cōfirmare eos in fide. Barnabas autem voluit habere in comitatu suo ioannem qui cognominabatur marcus. Paulus autem noluit dicens. Non assumendū esse. quia in fronte aciei constitutus nimis trepide steterat. et quia timore mortis a p̄dicatione desisterat. quādo scilicet a pampylia descendens reuersus est in hierusalem. Idoc; nō erat assumendus ad p̄dicationem. ne alios malo exēplo lederet. Et facta est dissensio. ita vt diceret ab inuicē. Et excusant eos sancti. q̄ nō discesserunt odio cōmōti. sed a spiritū sancto ad hoc excitati vt diuisi pluribus locis p̄dicarēt. et plures lucrificarēt. Barnabas autem assumpto marco nauigauit cyprum. Et eo autem q̄ noluit d̄mittere eum perperit fuisse ei cognat⁹. Legunt autē fuisse cōsobritinos. Paulus aut. p̄fect⁹ est assumpto sila quē dñs ad hoc remanere fecerat vt ei cooperetur. et pambulabat syriā et ciliciā. Postea venit in derben et listram. vbi erat quidā cōbritanus nomine timotheus filius mulieris vidue vel iudee. natus de patre gentili. cui perhibebant testimonium religionis. omnes s̄